

Király B. Izabella

Trianon 104

2024. június 4-én volt száznégyszáz esztendeje annak, hogy Trianonban, előre kitervelten, bűnszervezetben, nyereségvágyból, aljas indokból, különös kegyetlenséggel feldarabolták a kárpát-medencei, történelmi Magyar Királyságot. Az égbekiáltóan igazságtalan, a természetet megcsúfoló nemzetközi bűncselekmény áldozatát, a magyar népet, azóta sem követte meg senki.

A magyar nép nevében felülvizsgálatot kezdeményeznie csak a magyar államnak van joga. A magyar állam rendszerváltó kormányai azonban ehelyett, - Trianont túlteljesítve -, nemzetközi jogot sértő, magyar érdek ellen való **Alapszerződéseket** kötöttek a szomszéd államalakulatokkal.

(Érdemes emlékeztetni arra is, hogy 1993. május 11-én ratifikálta a magyar parlament a Magyar-Ukrán Alapszerződést. Antall viszont már 1991. május 31-én Budapesten nyilatkozatot írt alá a **Magyar Köztársaság és az Ukrán Szovjet Szocialista Köztársaság együttműködésének elveiről**.

Antall már **1991. december 6-án** aláírt Kijevben, miközben a Szovjetunió csak dec. 8-án bomlott fel, és a szovjet parlament csak **1991. dec. 31-én** oszlatta fel önmagát és hirdette ki a Szovjetunió megszűnését.

Antall elsőként nyitott nagykövetséget Kijevben. Valami miatt ez nagyon sürgős volt neki, de tudta, hogy itt valami nagyon nincs rendben, ezért két évig nem volt bátorsága ratifikálásra a parlament elé vinni a magyar-ukrán alapszerződést. Megszavazásához az akkori szdsz-fidesz-mszp ellenzék hozta a szükséges többséget. Ötvenhatan nem szavaztuk meg.)

Ma a legfőbb, működő jogelv: **a törvénysértés jogot alapíthat**. Hiába törvénytelen egy magasabb rendű jogszabályt (szerződést) alacsonyabb rendűvel módosítani, - így Trianont se megerősíteni, se felülrni nem lehetne kétoldalú alapszerződésekkel, - mégis... megtörtént...

Ilyen viszonyok között a trianoni döntést és az utódállamok birtokjogát az elbitorolt magyar területek, vagyonok felett, lehetetlen elvitatni.

Ebben a közegben még erkölcsi elégtételre sem számíthatunk.

A 100-dik évfordulón több civil szervezet is kereste a megoldást, legalább nemzetközi szinten közbeszéd tárgyává tenni a magyarság trianoni tragédiáját. Kevés eredménnyel.

A legszomorúbb, hogy egy átfogó, alattomos, áldozathibáztató propaganda következtében a magyarságban egyre csak erősödik a bűnös-nép tudat, s naponta bocsánatot kérünk, s csak fizetünk-fizetünk a soha el nem követett bűneinkért!

(Lásd a mai magyar általános iskola 8. osztályos diákjaink készült Állampolgári ismeretek című történelemkönyvet! A XX. sz. eseményeit tárgyaló könyvben a Trianon szó talán kétszer fordul elő, kis betűvel, jelzős szerkezetben. A holokausz és a magyarországi zsidóság helyzete 10 oldal.)

Trianonról és az azt megelőző évtizedek eseményeiről meglehetősen bőséges irodalom olvasható. A szívszaggató veszteséglistát mindannyian ismerjük.

Lehet, hogy furcsának hangzik, de Trianonnak volt néhány nagy horderejű pozitív hozadéka.

Először is: Írók, tudósok, művészek, nemzetbölcselek, és nemzetpolitikusok a trianoni sokk után lázasan kezdték kutatni az okokat, önmagunkban is keresve a hibákat. Ezer esztendő történelemszemlélet és világnézeti fundamentum bukott meg Versaillesban. Rájöttek, hogy a katedrákról és szószékekről hazug, hamis és nagyon negatív gondolatok uralták a magyar közgondolkodást. Nemzeti önismeretünk, Padányi Viktor szavaival élve: Nemzeti metafizikánk téves, megalázó, szolgálai, sőt pusztító, öngyilkos negatívum! Míg minden nép ösztönösen a saját érdekeit védi, addig mi, a jó keresztények, a „Nyugat védőpajzsa” szerepében tetszelgünk. **Padányi mondja:** Nem a Nyugat védelme a mi rendeltetésünk. A Nyugat mindig elég hatalmas volt ahhoz, hogy megvédje önmagát, s, ha nem tudja, az nem a mi kicsivé zsugorított országunk feladata. **A másik nagy jelentőségű pozitív hozadéka Trianonnak,** hogy a magyar értelmiségi a **magyar** lényegének, mibenlétének, küldetésének, - ha

van ilyen - a megismerése érdekében óriási gyűjtő és kutatómunkába kezdett. A nyugatosokkal szemben keletieseknek nevezett magyar értelmiségi, diákok, falukutatók, zenekutatók, nyelvészek teremtték meg a **Hungarológia** tudományát. Felbecsülhetetlen értéket és bizonyítékokat gyűjtöttek össze, aminek a cél érdekében történő felhasználása a mai napig késik.

Harmadsorban fontos pozitívumnak tekinthető, hogy láthatóvá és nyilvánvalóvá vált a **Kiegyezés utáni** magyarországi értelmiség végzetes megosztottsága, annak magyarelles vonulata, ami, azóta is uralja a magyar társadalom minden területét és gondoskodik arról, hogy a Hungarológia eredményei nem kerülhessenek be a magyar köztudatba, viszont ma is elevenen élte a magyarságban a bűnös nép tudatot.

Az 1990-es évek rendszerváltozása hozta el aztán azt a bizonyosságot: A Trianoni merénylet kifejezetten a Magyar Királyság megsemmisítésére irányult.

Amikor a Szovjetuniót, Jugoszláviát, Csehszlovákiát lényegében nagyhatalmi döntéssel szétszedték, a két Németországot egyesítették, adott volt a lehetőség a kárpát-medencei történelmi Magyarország békés helyreállítására, az Antall József vezette magyar kormány (és parlament) 1993. május 11.-én megkötötte a trianoni döntést véglegesítő alapszerződések között az elsőt, a magyar-ukrán alapszerződést.

Jellemző, hogy **Kucsma**, akkori ukrán elnök lepődött meg legjobban, hogy nekünk, magyaroknak nem kellett Kárpátalja! Megbízható források szerint Csehszlovákia felbomlása után a Felvidéken üresen álltak a szlovák laktanyák. Puskalövés nélkül lehetett volna visszaszerezni Felső-Magyarországot. Antall József a téma felvetését is megtiltotta azoknak, akik egyáltalán tudtak ezekről az információkról, bizalmas fax-üzenetekről.

Balladure, akkori francia miniszterelnök még azt mondta: Közép-Európa problémái Trianonban gyökereznek! Azután 1994 júniusában, **Párizsban stabilitási konferenciát** rendeztek. Ott úgy döntöttek, hogy az EU-hoz és a NATO-hoz való csatlakozásunk feltétele a „hátsó szándék nélküli jószomszédi kapcsolatok”, amit további **alapszerződések** aláírásával kell bizonyítanunk! Ha valóban menni akartunk volna a NATO-ba és az EU-ba, akkor nemzetközi szinten valósult meg a zsarolás bűncselekménye!

De, hát ki akart menni? A rendszerváltó kampányban nem erről volt szó! Ezzel lényegében később sem igazán szembesült a magyar közvélemény. Csak úgy megtörténtek az események!

A nagyhatalmak leplezni szándékozott magyarellenés nagy igyekezete arra irányult, hogy az 1990-es **szabad választásokon** felhatalmazott **demokratikus és nemzeti** parlamentek, mintegy népakaratként szavazzák meg az alapszerződéseket. (Itt természetesen azonnal fölmerül a kérdés, mennyire volt szabad a választás, és mi célból, kiknek az érdekében történt a rendszerváltás.)

Trianon nincs lezárva! A Trianonbankedvezményezettek lelkiismerete azóta sem nyugodt és a kétségbeesett bizonyítási kényszer elképesztő történelemhamisításra ragadtatja őket. A magyarországi kormányok pedig nemcsak szó nélkül hagyják ezt, hanem az egész EU-t elárasztó saját kiadványaikban maguk is aktívan hamisítják a magyarság történelmét: Magyar őstörténet nincs. A magyar államiség nem Árpáddal, hanem Szent Istvánnal kezdődik. A magyarság megérdemelte Trianont! A magyarság legnagyobb tragédiája nem Trianon, hanem a holokauszt volt. A magyar **demokrácia** egy tojásból kikelő kiscsirke! A sámán-dob-pavilon a magyar kultúra abszolút jelképe! – no meg a kolbász és a pálinka.

Ugyanakkor az is figyelemre méltó, hogy az Orbánt nemzetivé hitelesítő propaganda attól sem riadnak vissza, hogy az alábbi címmel jelenjen meg írás: „**Orbán Erdély visszaszerzéséért barátkozik Putyinnal**”. Tehát a témát szívósan lebegtetik!

A Trianon-kérdéssel foglalkozó szakértők – különösen 2010-ben a „nemzeti összefogás napja” törvénybe iktatásának indoklásaként - sorra jelentették meg „tényfeltáró” tanulmányaikat. Óriási adathalmazmal takart maszatolás! S aztán az össznemzeti összeborulás! Folyik az ősmagyar múlt kultuszhelye, a székely „körültáj” gyűlések történelmi színhelyei, Bálványosvár és Tusnádfürdő – **tusványosítása**, s a még érintetlen magyar lelkek megrontása. Egy kétségbeesett erdélyi magyart idézek: „**Összedől a magyar érzelmű emberben az egyensúly, mert nem érti, hogy e gonoszság asszisztensei ma hogyan lehetnek a magyar parlament szószólói, milliárdos haszonélvezői?**”

2020-ban a Magyarok Világszövetsége Nemzeti Konzultáció Trianonról aláírásgyűjtő akciójához „Spenót” álnévvel a következő komment érkezett:

„Orbán visszacsinálja magának a nagy „történelmi” Magyarországotacsehek,horvátok,szlovákok,szlovének,szerbek, osztrákok, románok, ukránok, magyarok beleegyezésével, és a franciák, angolok, amerikaiak vezényletével. (...) A falu és a városok népei is együtt kántálják a „magyar televízióban” „Szorgos népünk győzni fog”. Oszt nehogy az legyen a vége egyszer, hogy a „magyar”, az csak egy „ország nélküli nemzetiség” legyen! Merthogy már jártunk így többször is! Ideje lenne tanulni, mert most menekülő rabszolgák vagyunk éppen.”

Ez a cinikusnak szánt megjegyzés döbbenetesen valóságos. Érdemes végig gondolni.

Mert, igen! Még csak nem is csendben, valóban zajlik egy fajta Trianon-revízió! A századik évfordulóra csúcsra járatott NER propaganda úgy beszél a Kárpát-medencéről, mintha nem is létezne Trianon. Sőt! Orbán úgy tesz-vesz, épít és üzletel az elcsatolt területeken, mintha máris helyreállt volna a Kárpát-medencei Nagy-Magyarország.

Spenót ugyan viccesnek szánta, de nagyon beletalált a lényegbe: Az érintett kormányok és népek valamiért elnézik Orbán térfoglalását az elcsatolt területeken. A hazai közvéleményt meg kielégíti a **nemzet-lelket** egyesítő Kárpát-medencei időjárás-jelentés, meg a Nemzeti Emlékezetfosztó Bizottságok kerekasztal-beszélgetései.

Hogy is van ez?

Az utódállamok kormányai? Az EU-tagság és a kettős állampolgárság lehetővé teszi a határon túli magyarok tömeges elvándorlását. Ez egyáltalán nincs ellenére az érintett kormányoknak. Előbb-utóbb etnikai alapon nem lehet többé fölvetni a Trianon-revíziót.

Miért elnéző Orbánnal az érintett területek politikai-gazdasági elitje? Vállalkozásfejlesztés címén - Erdélyben, Kárpátalján, és a Vajdaságban is - futó NER-befektetések értéke eléri a több száz millió eurót és ennek tekintélyes része a **helyi román, és szerb elithez** (és természetesen a közvetítő, helyi magyar potentátokhoz) vándorol.

„Az Orbán-kormány már „háromlábbal” van jelen Erdélyben, amit az ottaniak ugyan rossz szemmel néznek, de miután a román vállalkozók is jól járnak, szemet hunynak felette – mondja Stefano Bottoni, a Budapesten élő olasz–magyar nemzetiségű történész, aki főként a romániai magyar kisebbség viszontagságos történetével foglalkozik.

Arra is felhívja a figyelmet, hogy a *korruptciós mechanizmusok paradox módon elősegítik a békés egymás mellettélést, mivel a mindennapi élet-érdekek felülírják a nacionalista ellentéteket.*

De ne gondoljuk, hogy csak az elit megvesztegethető. Az egyházakon, sport-klubokon keresztül a magyar nemzeti kisebbség népi többsége is önfeladóvá vált, belekényelmesedett a politikai szervezetek manipulatív látszat-cselekvéseibe, a nacionalista hangulatkeltők meg a lelátókon teszik a dolgukat.

Érdemes végig gondolni, hogy **ki finanszírozza az eladósodott magyar állam fent vázolt tevékenységét, kinek az érdeke ez? Mert ilyen formában ez nem össznemzeti magyar érdek! (Mert tévedés ne essék. Ma nincs szuverén magyar állam. Az úgynevezett nemzeti burzsoáziának semmi köze a magyar érdekekhez, ők a nemzetközi burzsoázia szerves része, és telhetetlen, gátlástalan kizsákmányolói a népnek és a természeti környezetnek.)**

Tehát a NER jelenléte és nyomulása az elcsatolt területeken, sokunkat joggal tölt el aggodalommal. Ki veszi el tőlünk azt, amit még vissza sem kaptunk?

A Kárpát-medence tökéletes természeti, földrajzi egység. Egy országnak született. A Habsburg birodalom legnagyobb, központi területe is a Kárpát-medencei Magyar Királyság volt. A Páneurópai Ökológiai Hálózat igazi mag-területe ma is a Kárpát-medence.

A Kárpát-medence a rajta élő lakosság alapvető önellátására alkalmas régió. Trianonban a világpolitika feldarabolta, ma nyolc ország közigazgatása alatt áll. Több mint száz év elteltével azonban úgy tűnik, hogy már **nem nyolc ország, hanem néhány tucat nagytőkés** csoport húzza termékeny földjének, természeti kincseinek a hasznát, ők határozzák meg a Kárpát-medence országainak politikai és gazdasági életét.

„Oszd nehogy az legyen a vége egyszer, hogy a „magyar”, az csak egy “ország nélküli nemzetiség” legyen!” – írja Spenót! Igen. Ez lehetséges.

És ugyanez megtörténhet a románokkal is! Ma az erdők, a termőföldek jelentős része már külföldiek kezében van Romániában is. Lehet, hogy előbb-utóbb ők is egy ország nélküli nemzetiség lesznek. Nem ringathatják magukat abban a hiú reményben a Trianonban kedvezményezett románok, szerbek vagy szlovákok, hogy velük könyörületes lesz majd az **új földesúr.**

Ország nélküli nemzetiség? Még jó, ha leszünk, mint nemzetiség! A helyzet az, hogy nem csak az országunk szétdarabolásáról, természeti kincseink szétprivatizálásáról van csak szó, - ezek a problémák még előbb és könnyebben megoldhatók! - hanem mi van, mi lesz az egészséges nemzettudatától megfosztott, széthullott magyar nemzettel?

Milyen esélye van a magyarságnak igazságszolgáltatásra, elbitorolt országát és a becsületét visszaszerezni? A Kárpát-medencét békés úton újraegyesíteni?

A jelenlegi pártokkal, a jelenlegi rendszerben semmi.

Általában a magyarság jelenlegi szellemi, erkölcsi, fizikai állapotát tekintve önmaga megmentésére sem alkalmas, nemhogy egy ekkora nemzetközi programot végre tudna hajtani. De az idő és a természet nekünk dolgozik.

A jelenlegi világválság olyan tudati változásokat indukál, amelyek nagyon rövid idő alatt átrendezik az emberek gondolkodását. A világ szükséges és igazságos újrafelosztásának feltétele, a mai igazságtalan, embertelen világrend összeomlása. Meggyőződésem szerint, a legjobb úton haladunk!

El kell tűnnie végre a nemzetközi politika porondjáról azoknak a nagyhatalmaknak, és nemzetközi szervezeteknek, melyek a világ és az emberiség mai tragikus állapotáért a legfőbb felelősök! S aztán jöhet a világ újrafelosztása.

A Visegrád-Mogyoróhegyi 108. pont 34. pontja ezt így fogalmazza meg: **„A világ újrafelosztása történelmi birtokperек során a természeti**

adottságok, az ősi birtokjog, az életszerűség, az önelvűség és önérdek figyelembevételével olyan nemzetközi konferenciákon rendeztessenek, ahol a magyarokat magyarok, palesztinokat palesztinok, indiánokat indiánok... stb. képviselnek. A világ újrafelosztásának, újrarendezésének alapja nem lehet más, mint az adott terület természeti-földrajzi adottságainak a figyelembevételével az adott terület lakóinak eltartásához szükséges élettér biztosítása. Ősi birtokjog történelmi alapokon! Életszerűség: azaz a mára kialakult állapotok figyelembevétele! Önelvűség-önérdek (minden nép önérvényesítő akarata) kölcsönös tiszteletben tartása.”

A Kárpát-medence tökéletes természeti, földrajzi egység. **Magyarország legújabb kori gyarmatosítóinak nem a csonka Magyarország kell, hanem az egész! A Kárpát-medence népeinek közös érdeke szembe szállni az imperialista, rabló-kapitalista gazdasági- és pénztőke erőfölényével, gátlástalanságával, terrorjával.**

A Páneurópai Ökológiai Hálózat igazi mag-területe a Kárpát-medence. Megmentése, egységének a helyreállítása az egész emberiség közös érdeke. Az érintett országokkal – közvetítők nélkül! - kell, és lehet tárgyalni. Magyar-román, magyar-szlovák, magyar-szerb közös kulturális programokat a népeknek! Együnk csak egy bográcsból! Többet ér minden politikai agitációnál!

Kolozsvári Grandpierre Endre zseniális felismerése: Az elmúlt tízezer év alatt tizenkétszer veszítettük el hazánkat, és mindannyiszor visszavívtuk. A legutolsó országdarabolás Trianonban volt. A korábbi évezredek hazavesztéseit is Trianonnak nevezi, és több könyvében kijelenti: **A Trianonokat előbb-utóbb elsöpri a történelem!** Szerintem, jelen pillanatban épp ez történik. De van-e okunk a derúlátásra?

Nagyon kell valakinek a földünk, de nélkülünk. Legcélszerűbbelüldözni, vagy/és kisajátítani a történelmünket, a kultúránkat, az „identitásunkat”.

Az őshonosság és a kontinuitás alapvető politikai kérdés lett.

Az ŐSLAKOS fogalma az európai gyarmatosítás folyamányaként született. Őslakos az, aki a gyarmatosítás előtt az adott terület eredeti lakosa volt, **akinek emberi joga ősei földjének, természeti kincseinek, nyelvének, vallásának, kultúrájának megőrzése és védelme.**

A gyarmatosító térfoglalók elvitatják a bennszülöttektől őshonosságuk tényét, ezzel birtokjogukat is. Az őshonosok jogainak ügye egyidős a gyarmatosítással, úgy félezer éves), de meglehetősen hosszú idő, 25 év kellett ahhoz, hogy az ENSZ végre 2007. szeptember 13-án Nyilatkozatot fogadjon el az őshonos népek jogairól - ami persze nem kötelező érvényű.

Önmagunkat, történelmünket, sorsunkat, végzetünket mi magyarok is, csak akkor tudjuk megérteni, ha az őshonosságunk tényéből indulunk ki. Már az alaptermészetünk egyik-másik sajátossága is ordítóan ezt igazolja! A bennszülött-népek sajátossága a **végzetes jóhiszeműség** és a szinte az **ostobaságig menő béketűrés.**

Végezetül: Konrád Györggyel való virtuális levélváltásomból idézek, melyben a nemzeti, történelmi elit felelősségén "vitatkoztunk". (Megjelent a Kötött Kéve, 1995. március)

Konrád Gy: „(...) Valóban a nemesi és nemzeti liberalizmus emancipálta a zsidóságot, és a múlt század második felében valami illendőség diktálta, hogy politikacsinálás maradjon a történelmi osztály előjoga. Ez jól is ment addig, amíg ez a történelmi osztály két ízben is be nem vezette az országot a világháborúba. Az elsőben a zsidó magyar katonák éppen annyi vitézségi érmet szedtek össze, mint a keresztény magyar katonák és ugyanúgy feláldozták fiatal életüket a nagy európai butaság oltárán, amelynek nem csekély részét építette embercsontból hazánk a császári és a királyi monarchia.”

KBIzabella: "Ami a történelmi magyar elitet illeti, tény, csak valami ok miatt nem köztudott: Az I. világháborút megelőző utolsó bécsi koronatanácsban **gróf Tisza István** szavazott egyedül – a magyar történelmi elit nevében – a háború ellen. Nem is mi adtuk a pisztolyt **Gavrilo Princip** kezébe 1914. július 28-án Sarajevóban. **Kassát** se mi bombáztuk 1941. június 26-án, hogy önmagunkat provokálva beléphessünk végre a II. világháborúba. Tehát nem a magyar elit vezette az országot a háborúba! Ez bizony hamis vád, durva történelemhamisítás.

Az is az igazsághoz tartozik, hogy a Kiegyezés után Magyarországnak továbbra sem volt önálló honvédelmi-, pénzügyi- és külpolitikája. Máig nem tisztázott, hogy valójában kik és miért csinálták a százmillió halálos áldozatot követelő kis butaságokat. Miért is háborús főbűnös a mai napig megbélyegezve, hadisarcra,

kárpótlásra kötelezve a magyar nép?

A mából visszatekintve úgy tűnik: Magyarországot orvul törbe csalták, hogy feldarabolhassák, majd más zászló alatt újraegyesíthessék. A magyar tradicionális, történelmi elit színe-javát az elmúlt évezredben folyamatosan irtották. Lásd csak a világháborúk ellen fellépő magyar miniszterelnökök, gróf. Tisza István meggyilkolását 1918. október 31-én, - aki ellen korábban három merénylet történt, és gróf Teleki Pál (1941. április 3.) tragikus halálát. **A magyar vezető réteget a Habsburgok alatt magyartalanították, maradékát kerítőuzsorások kiszolgáltatottá, magatehetetlenné tették, züllesztették.** Sajnos sok tekintetben megromlott, elidegenedett, lecserélődött, elmenekült a nemzeti elit.

Ez a tény azonban nem ok arra, hogy a magyarság végleg átengedje sorsának irányítását idegen elemeknek, idegen érdekeknek. Mert hiába tették tönkre, pusztítják folyamatosan, a magyar nemzet mindig újratermeli saját vezetőit.

A politikacsinalás Magyarországon valójában a magyar nép előjoga.

Eljön az óra, eljön az ember!

Lesz olyan magyar erő, mely képes a magyarság sorsának irányítását saját kezébe venni és hazánkat ismét saját hazánkká tenni. Ami természetesen nem azonos sem a mai csonka-Magyarországgal, sem a császári-királyi monarchiával."

